

HASTRMAN V ROVERKÁCH !

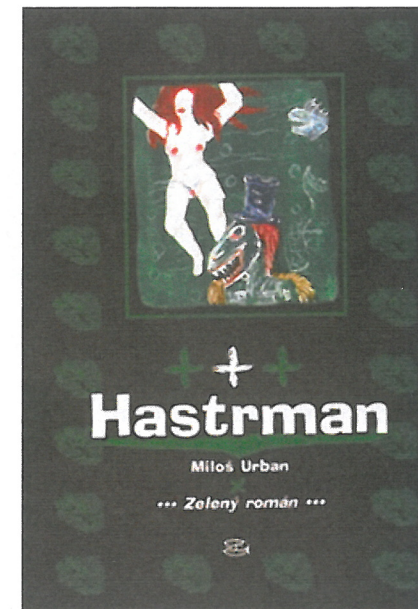
aneb napsali o našem kraji

Autor knihy Hastrman Miloš Urban zasadil děj svého románu do krajiny, kde se sbíhají pomyslné hranice tří tramských panství – Země Roverské, Malé země a Holanské riviéry, a učinil to způsobem natolik místopisně znalým a přesvědčivým, že jej můžeme sledovat s prstem na mapě či na vzpomínkových mapách své paměti.

Děj první knihy se odehrává ve třicátých letech 19. století (tj. v časech, kdy se po Korkasu a Roverkách toulal i Karel Hynek Mácha). Do Staré Vsi, jejíž přesnou lokalizaci ponechávám na čtenářově zvážení či na případné pozdější diskuzi, přijíždí podivínský šlechtic Johanes Salmon, baron de Caus, který se po létech strávených v cizině rozhodl vrátit do rodné země. V krajině rybníků pod majestátní horou Vlhoští objeví nový svět ....

„Za vesnicí jsem se nemusel rozhodovat, udělala to za mne Vlhošť, jež jako jantarová hora, jakmile byla na dohled, sama stočila mé kroky

k sobě. Žárlivá hora, sebestředná, příliš krásná, než aby se dala minout bez povšimnutí, a příliš panovačná, než aby poutníka propustila, dokud ji nepřijde složit hold. Dobrá hora, do široka daleka budící důvěru, že ten les jednou skončí a cesta povede dál. Mezi borovicemi se šlo dobře, hlava se

foto Ent

foto Ent

foto Miki

rázem vyčistila a bylo mi, jako bych krácel po obláčcích borové vůně... Tam, uprostřed čáry bližšího obzoru, se tyčila proti mase hory bílá boží muka....“

foto Ent

„O zatopení mého kraje se rozhodlo po válce, tamní kopce se začaly odtěžovat krátce nato. Vysoké bylo poníženo, nízké povýšeno. Nebylo psáno, že to tak bude? Možná si to někdo špatně vysvětlil. Krajina ztrati-

foto Ent

foto Miki

la své dominanty i své propasti, zploštila se - stejně jako duše lidí, kteří v ní - a z ní - žijí.“

Druhá kniha na mne působí jako bolavý protiklad převažující malebnosti prvé části. Nebudu se pouštět do popisu děje či do pokusu o recenzi, vyjádřím jen krátce svoji potěchu z krásy jazyka, jímž je Hastrman utkán – poslechněte si třeba tohle souvětí : „Pod zlatým nebem je krajina černá

– ikonoklastova madona spálená plamenem, posekaná širočinou.“ Máte – li chuť toulat se naší zemí s HASTRMANEM, knihu s pohádkovým motivem si přečtěte. A protože ve správné pohádce je kouzelným číslem trojka, uvádím na závěr ještě tři kouzelné citace z páně Urbanova románu, jež můžeme vnímat jako ekologický a zároveň mravní imperativ :

„Scházejí mi bílé cesty, jimiž jsem chodíval, dělaly mé putování po souši snesitelným. Na bílých křižovatkách jsem zvažoval další kroky. Dřív byly všude. ...

Zmizely aleje s ovocnými stromy, jejichž koruny chránily poutníky před sluncem i deštěm. ... Znáám jen jednu bílou třešňovku, kterou se chodí pěšky a na jejíž purpurové plody, byť zplanělé, si rád počkám do léta. Mezi třešněmi se krčí pár jabloní, právě rodí,

foto Ent

foto Ent

ovoce ozlátlo a ztěžklo. Nikdo ho nechce. Sbíráám jedno jablko z tisíce a koušu do něj, chuť je spíš trpká, avšak vůně zůstává medová, memento času, kdy o ovoce bylo pečováno.“

„Jsi člověk. Kdo jiný má rozpoznat zlo, když se mu staví před oči? Neupozor-

nit na ně znamená tichý souhlas. Tichý souhlas znamená spoluvinu.“

P.S. Až budu zase někdy „shlížet z ronovského hradu do vlhošťského údolí, jednoho z nejkrásnějších koutů poznatelného světa“ (str. 232), budou mi z hráze Dolanského rybníka mávat zvěčnělí hastrman a Katynka

...

Kniha nese podtitul Zelený román, čemuž odpovídá i její grafická úprava (světle zelené stránky a tmavě zelené písmo). Poprvé vyšla v nakladatelství Argo roku 2001 a v témže roce obdržela cenu Litera za nejlepší knihu roku. O grafickou úpravu a ilustrace se zasloužil Pavel Růt, kapitoly jsou uvedeny dřevorytem z německé kroniky z 15. století.

Ent

Autorův profil :

Miloš Urban, narozen 1967, vystudoval moderní filologii na katedrách anglistiky a nordistiky na Filosofické fakultě UK v Praze (1986 – 1992), v letech 1992 – 2000 pracoval jako redaktor v nakladatelství Mladá fronta, od roku 2001 v nakladatelství Argo, kde rok zastával funkci šéfredaktora. Doposud vydal šest románů, několik novel a sbírku povídek : Poslední tečka za Rukopisy, Sedmikostelí, Hastrman, Paměti poslance parlamentu, Stín katedrály, Michaela, Santiniho jazyk, Pole a palisáda, Mrtvý holky, Lord Mord, Boletus arcanus, Praga Piccola, Přišla z moře. Jeho knihy byly přeloženy do němčiny, španělštiny, holandštiny, maďarštiny, ruštiny a italštiny.

Použité zdroje : Miloš Urban, Hastrman, Argo 2001 <http://www.milos-urban.cz>